



Třináct dní po korunovaci královen, kdy přes zlatou bránu Jitřního paláce létaly obloukem růže i shnilá rajčata, byla Wren opět v trůnním sále, oblečena do snad ještě noblesnějších fialových šatů vyšívaných zlatou nití, na hlavě korunu snad ještě bolestivěji utlačující její spánky.

„Hrbíš se,“ vytkla jí šeptem Rose, která dokázala celé ráno sedět rovně jako pravítka, a přesto si uchovat vzezření královny z malířského plátna.

„Potřebuju si dát šlofíka,“ opáčila Wren, aniž by se namáhala potlačit zívnutí. V noci se jí znovu zdálo o Banbě. Spala jenom přerušovaně, každou myšlenku pronásledovaly představy, jak její zubožená babička trpí v ledových kobkách Grinstadského paláce. Mnoho let Wren učila tomu, jak si zachovat kuráž i v nebezpečí, jak myslet hlavou a umět si poradit v nesnázích, ale nikdy ji nenaučila, jak čelit výzvám světa, když sama nestojí po jejím boku. Probouzelo to v ní strach, se kterým se neuměla vypořádat. Strach, který se jí vkrádal i do snů.

Rose ji štípla do ruky, aby ji přiměla vnímat, co se děje okolo ní.

„Jau! Královnu ani květinou neuhodíš!“ zlobila se Wren.

„Tak se ale jako královna začni chovat,“ namítla Rose. „Dnes na tom záleží.“

V uplynulých dvou týdnech Wren pochopila, že v případě královny záleží na každém dni. Zvláště když měla vládnout novému světu, který po dlouhé době otevřel brány všem čarodějům, světu, který v nich nespátroval jen sobě rovné, ale vnímal je jako nedílnou podmínku svého rozkvětu. Čekala je nesmírná spousta práce. Zbavit starodávný eanský gobelín nánosů záště vůči čarodějům, již Ochránce a jeho následovníci znehodnotili odkaz předků, byl nelehký úkol. Guvernér Willem Rathborne uvrhl na Jitřní palác stín, který s jeho smrtí nezmizel. Bylo třeba zrušit stovky zákonů, přezkoumat uzavřené dohody, vydat rozkazy k opětovnému osídlení vylidněných území, podepsat nové edikty. Učinit nová prohlášení. Jmenovat nové správce.

Vyhodit staré správce.

Eana se opět stala domovem čarodějů. Ne. Eana jim *patřila*, a přesto teď většina z nich přebývala v útočišti Jitřního paláce. Povinností královen bylo vrátit království punc jeho někdejší slávy, aniž by došlo ke krveprolití a konfliktu, který se mu stal kdysi osudným. Jejich cílem bylo, aby mohl každý čaroděj vyjít z bran paláce bez cejchu na čele a mohl se svobodně usídlit v jakékoli části země. Wren a Rose se měly co otáčet. *Bez zastavení.*

A potom přišel dnešní den.